

alt 36,000 Kr., for at faa deres lille Baadehavn udbedret. De fik Tilbud om Halvdelen, men kunde ikke selv skaffe den anden Halvdæl.

Disse Laan, som jeg her har omtalt, udgøre tilsammen 203,400 Kr., og der er en Restgæld paa 176,754 Kr. Det vil koste 52,400 Kr. at faa disse Skader udbedrede. Der er selvfølgelig flere Baadehavne her, som ikke have Statslaan, hvor der ogsaa er sket Skade, der er saaledes Melsted, Vang og Teglkæaas, hvor det drejer sig i alt om en Sum af 7—8,000 Kr. Nu forekommer det mig, at vi have ikke andet Haab, end at Staten her vil stille sig villig overfor os, og jeg vilde gerne, saa indtrængende jeg kunde, henstille til den højtærede Minister, at han villig vil overveje dette Forhold. Da Gilleleje Havn og Anholt Havn ved Stormfloden for 2 Aar siden led Tab, betalte Staten 20,000 Kr. til Udbedring af Gilleleje Havn og 15,000 Kr. til Udbedring af Anholt Havn. De paagældende skaffede ikke en Øre selv, og ved den saakaldte Landsindsamling fik de jo dækket største Delen af Tabet paa Baade og Redskaber. Det forekommer mig derfor, at vi paa Bornholm under disse ulykkelige Forhold turde haabe paa en lignende Imødekommen. Og foruden de nævnte Baadehavne, trænge ogsaa vore beskadigede Trafikhavne til Statens Støtte.

Jeg skal her foruden Skaden paa Bornholm ogsaa nævne, hvad der af Dansk Fiskeriforenings Sekretær villig er meddelt mig om de Skader, som den samme Nat ere skete i det øvrige Land. For Jyllands Vedkommende har der i alt været et Tab af 2,015 Kr., for Fyn, Langeland og Ærø's Vedkommende har der været et Tab af 15,761 Kr. Rudkøbing opgiver alene at have lidt Skade for 8,211 Kr., og Marstal for 6,000 Kr., Refsøre har lidt et Tab paa 1,050 Kr. og Dyreborg et Tab af 500 Kr. Der have vi altsaa det største Tal, nemlig henvend 16,000 Kr., og det er Tab paa Baade og Redskaber. Der er her, saa vidt mig bekendt, ikke lidt nogen Skade paa Havnene. Fra Sjælland er der for København og Omegn anmeldt Skader til et Beløb af 1,350 Kr., fra Issefjordens Fiskeriforening er der anmeldt en Skade paa 300 Kr., Omø har en Skade paa 400 Kr., for Præstø og Omegn er Skaden 1,200 Kr., for Samsø 110 Kr. og for Havnsø 120 Kr. Det bliver for Sjælland i alt 3,480 Kr. For Lolland-Falster er der i alt anmeldt 3,118 Kr., nemlig fra Onsevig Fiskeriforening 1,080 Kr. og for Nakskov og Omegn

2,038 Kr. For Møen er der anmeldt et Tab paa 2,076 Kr.

Det bliver i alt 26,450 Kr., som Tabet udgør for hele det øvrige Danmark. Det er altsaa kun $\frac{1}{10}$ af det samlede Tab for Bornholm, som jeg nævnedes var 250,000 Kr., og som muligvis endda snarere vil vise sig at være større, det mente i alt Fald Munk-Poulsen. Jeg har endnu ikke faaet Oplysninger fra Vandbygningsvæsenets Ingeniør, Hummel, som i Søndags rejste til Bornholm for efter Anmodning at taksere Skaden paa Havnene. Munk-Poulsen har jo takseret Skaden for Baade, Redskaber, Røgerier, Salterier, Bygninger og lignende.

Man vil altsaa heraf se, at vi ovre paa Bornholm trænge til Hjælp, og det samme er Tilfældet omkring i det øvrige Danmark, hvis Tab jeg her har nævnt. Det er mig bekendt, at der ogsaa vil finde en Landsindsamling Sted, ligesom der har dannet sig lokale Komiteer ikke alene paa Bornholm, men ogsaa rundt omkring i det øvrige Land, hvor disse Skader ere skete. Men, som sagt: Uden Statens Støtte og Velvillie ville vi i alt Fald ikke paa Bornholm kunne klare os, navnlig ogsaa fordi de bornholmske Fiskere vistnok i økonomisk Henseende ere de mest ugunstig stillede paa Grund af Fiskeriets Aftagen. Laksefiskeriet, der før var saa indbringende, er snart kun en Saga blot. „I gamle Dage“, hedder det i en Bornholms Beskrivelse, „fiskede man saa mange Laks, at Tjenestefolkene, naar de fæstede sig bort, betingede sig, at mere end fire Gange om Ugen vilde de ikke have Laks til Middag.“ Nu behøve de ikke at tage den Slags Forbehold, de faa vist aldrig Laks at smage til Middagsmad. Mest gaar det ud over Fiskerne. Paa Grund af, at Vandet i de svenske Elve er blevet forurenat saa meget ved deres Fabrikdrift, Savbrug osv., idet der foruden Savspaan flyder mange giftige Bestanddele ud i Vandet, er Lakseyngelen aftagen paa en saadan Maade, at Laksefiskeriet, som sagt, snart er ophørt. Hvis man skal bringe det paa Fode igen, komme vi til at gøre, som de have gjort i Kanada, nemlig i Massevis at udsætte Yngel, og det skulde ikke alene ske fra Danmark, men ogsaa fra Tykland og Sverige. Det er vist noget, der forhandles om mellem de fiskerikyndige, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Jeg vilde kun konstatere, at Fiskeriet paa Bornholm har været i en saadan Aftagen i de senere Aar — og det gælder ikke